N. 10. Piątek 18. Stycznia 1871. Rok 61.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzedowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 8. b. m. zatwierdzić wybór proboszcza i seniora Jakóba Hönel w Biale na superintendenta augsburgskiego i helweckiego wyznania.

Stremayr m. p.

Dnia 10. stycznia 1871 r. wyszedł i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt I. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 1. Rozporządzenie ministra oświaty z 22. grudnia 1870 zaprowadzające w księstwie Krainy rozporządzenie z 12. lipca 1869 względem zakładów dla nauczycieli i nauczycielek bez zmiany a rozporządzenie z 15. listopada 1869 roku względem egzaminów nauczycieli przy szkołach ludowych i miejskich z pewnemi modyfikacyami.

Nr. 2. Rozporządzenie ministra oświaty z 23. grudnia 1870 zaprowadzające w księstwie Gorycyi i Gradyski rozporządzenie z 12 lipca 1869 r. względem zakładów dla nauczycieli i nauczycielek bez zmiany a rozporządzenie z 15. listopada 1869 roku względem egzaminów nauczycieli przy szkołach ludowych i miejskich z pewnemi modyfikacyami.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 13. stycznia.

O zadaniu konferencyi londyńskiej zawiera »Warrens Correspondenz« następujący artykuł: »Gdy kwestya czarnomorska poruszoną została przez gabinet rosyjski, opinia publiczna najmocniej zaniepokojoną została tem jawnem, jednostronnem zerwaniem jednego z najważniejszych postanowień uroczystego traktatu. Dyskusya, którą w tej sprawie zawiązały gabinety europejskie, nie skończyła się jeszcze. Dla usunięcia przeszkód w zebraniu konferencyi i dla zachowania pokoju europejskiego unikała dyplomacya gruntowniejszych wyjaśnień w tej sprawie, których jednakże i w przyszłości całkiem pominąć nie można. Konferencya będzie musiała największy położyć nacisk na nietykalność traktatu i bronić stanowczo zasady, że postanowienia traktatu zmienione być mogą tylko za zgodą wszystkich stron na nim podpisanych. Niepodobna zgodzić się na to, by ztąd, iż czasem naruszono prawnie istniejący traktat, wynikało prawo naruszenia traktatów w ogóle. Państwo może nie żądać wypełnienia jakiegoś traktatu, który upada z powodu wypadków nieprzewidzianych i nie dających się usunąć, ale przez to nie traci prawa do wystąpienia w obronie innego traktatu, którego warunki dotrzymane być mogą i powinny.

»Konferencya londyńska nie wypełniłaby swego obowiązku wobec świata, gdyby przy tym ważnym wypadku nie podniosła w sposób silny chociaż przytem i łagodny nietykalności traktatów, na których opiera się pokój świata. Gdyby po tem koniecznem zastrzeżeniu wniesiono zmianę traktatu paryskiego z r. 1856, któraby rozszerzyła potęgę jednego mocarstwa a przytem zmniejszyła bezpieczeństwo i rękojmię daną innemu mocarstwu, to należałoby przedewszystkiem zastanowić się nad odpowiednią kompensacyą dla strony poszkodowanej. Można spodziewać się, że mądrości i umiarkowaniu mocarstw interesowanych powiedzie się zmienić traktat paryski z r. 1856 w ten sposób, by przytem nie pominięto praw wszystkich mocarstw interesowanych i nie zepchnięto wszystkie wynikające ztąd ciężary na jednę tylko stronę.«

Wiedeń. „Neues Wiener Tagblatt“ doniósł w telegramie z Pesztu, że według oświadczenia J. Ex. ministra finansów barona Holzgethan z powodu większego dochodu w podatkach, dochody z r. 1870 przewyższają preliminarz o 40 milionów.

„Wiener Abendpost“ upoważnioną jest do zapewnia, że cała ta wiadomość jest zupełnie zmyśloną.

Peszt. Dnia 10. b. m. odbyło się posiedzenie delegacyi Rady państwa pod przewodnictwem prezydenta Hopfena.

Na ławie ministrów zasiedli J. Ex.: kanclerz państwa hr. Beust, minister wojny baron Kuhn, minister finansów Lonyay, szef sekcyi Früh i pułkownik Horst.

Prezydent uwiadomił delegacyę, że hr. Auersperg złożył mandat. Powołany w jego miejsce hr. Wilczek otrzymał ośmiudniowy urlop. W miejsce hr. Trauttmansdorff zsiadł hr. Traun. Delegat Cerne otrzymał pięciudniowy urlop.

Odczytano nadesłaną petycyę przeciw fortyfikowaniu linii Anizy. Petycyę tę odesłano do komisyi budżetowej.

Następnie zdawał dr. Banhans sprawę o preliminarzu ministerstwa wojny na rok 1871. Najważniejsze punkta tego sprawozdania podaliśmy przed kilku dniami.

W imieniu mniejszości przemawiał dr. Rechbauer za zmniejszeniem żądanych dla armii sum powołując się na obecną wojnę, w której Francya mimo wielkiej armii uległa a dopiero po zniszczeniu całych armii dźwigać się zaczyna dzięki swej milicyi.

Delegat Grocholski zastrzegł sobie postawienie wniosków swoich przy pojedynczych tytułach.

Jenerał Gablenz po dłuższej mowie zamknął swe życzenia w następujących punktach:

1. Stała pokojowa dyslokacya.
2. Przeniesienie pułków o ile to jest możliwem do ich okręgów werbowniczych.
3. Ustawa o konskrypcyach koni.
4. Ustawa o ukaraniu władz i urlopników, którzy okazali opieszałość przy powołaniu ich w szeregi.
5. Ustawa o pensyach dla podoficerów, którzy długo w wojsku służyli. Mowca zapowiedział, że w tej sprawie przy specyalnej dyskusyi przedłoży delegacyi kilka rezolucyi.

Przemawiali potem przeciw wysokiemu budżetowi delegaci: dr. Giskra, Gschnitzer i dr. Figuly.

Zabrał potem głos J. Ex. hr. Beust zbijając twierdzenie dr. Rechbauera, że Austrya przy wybuchu wojny pozostała jedynie dlatego neutralną, że armia nie była gotową do boju. Przytem wykazywał J. Ex. hr. Beust, że położenie finansowe jest pomyślne i pozwala na większe wydatki dla armii.

Przy końcu dyskusyi bronił J. Ex. miniser wojny przedłożonego budżetu.

Na tem skończyła się dyskusya ogólna Nazajutrz rozpocząć się miała dyskusya specyalna. Przy zamknięciu posiedzenia uwiadomił prezydent delegacyę, że sekretarzami obrani zostali delegaci: Fürth, Leitenberger, hr. Hardegg i Julian Klaczko.

Berlin. „Staatsanzeiger“ ogłasza następujący raport:

Z kwater głównych w Wersalu, 2. stycznia.

Dzienniki paryskie z dnia 30. grudnia, które tu nadeszły, podają wyczerpujący pogląd na moralne skutki, jakie zrobiło ostrzeliwanie Mont Avron na armię załogową stolicy. Nasamprzód poświęca „Petit Moniteur Universel“ wypadkowi temu obszerny artykuł. Oświadcza on, że dowódzcy w Paryżu przygotowani byli na prawdziwy atak artyleryjski (attaque sérieux) w stronie północno-wschodniej, nie w tym właśnie dniu — dodaje rzeczony dziennik — gdzie bombardowanie wyżyny Avron się rozpoczęło (27. grudnia), lecz jednak w pewnym czasie. Nie uszło było baczności artylerzystów, oficerów inżynieryi i najdalej wysuniętych forpoczt, że Sasi na łańcuchu wzgórz pod Raincy, rozciągającego się na północ przed Mont Avron, zatrudniają się od niejakiego czasu zakładaniem bateryi. Czy roboty te służyć miały do zaczepki, czy tylko do obrony, w każdym razie uważał jenerał Vinoy za konieczne, by w tym punkcie przedsięwziąć nadzwyczaj silną koncentracyę sił swoich wojennych. Kazał on większym masom piechoty liniowej, mobilom, strzelcom, artylerzystom i żołnierzom marynarskim obozować częścią na wyżynie Avron, częścią na prawo i lewo aż do sąsiednich fortów Rosny i Roisy. Wojska te leżały w namiotach, lub rozdzielone były w szańcach. Przeto musiał istnieć zamiar rozbicia tu formalnego obozu, ponieważ lekkie namioty zaczęto zastępować barakami. Jenerał Vinoy przybywał codziennie, by się o postępie tych robót przekonać, potem jednak nagle, dnia 26go grudnia, a więc dzień przed bombardowaniem, wydał rozkaz, aby gros wojska cofnęło się z tych pozycyi, aby tamże pozostały tylko bataliony przeznaczone do służby w przekopach, i aby pomiędzy Rosny a Fontenay-sous-Bois, powyżej Marny nowe zajęły stanowiska, w tym zapewne zamiarze, by operowały głównie przeciw Maison Blanche i Chelles.

Zanim ruchy te wykonane być mogły, rozpoczęły w dniu 27. grudnia rano pomiędzy 8 a 8½ saskie bateryę ogień na Mont Avron. Niemieccy artylerzyści obawiali się wprawdzie, że mgła, która w dniu tym panowała i przeszkadzała im w pewności celu, niekorzystny może wywrzeć wpływ na skutek kanonady. Lecz rzecz się tak nie miała. W krotkim czasie leżały granaty nie tylko na wyżynie jakby posiane, lecz skutkowały jeszcze daleko poza takową niszcząco aż do szańc i innych robót ziemnych, wysuniętych przed fortami, w niemałej nawet liczbie wpadały do fortów samych. Najpewniejszym jednak dowodem skuteczności naszego ognia działowego jest to, że pomiędzy znajdującem się poza fortami wojskiem objawił się natychmiast upadek ducha, który dość musiał być wielkim, ponieważ nawet pismo paryskie oświadcza: „pewien nieporządek wkradł się pomiędzy naszymi żołnierzami; byli zaskoczeni znienacka i utracili przytomność (surprises i décontenancées), forpoczty cofnęły się z pośpiechem wielkim (se replière précipitemment). Lecz bomby, ciągnie dziennik dalej, zdawały się ścigać uciekających. Poruszenie odwrotowe udzieliło się wszystkim żołnierzom mobilom i marynarzom,“ słowa które dostatecznie dają do poznania, że panique była ogólną. I tak było rzeczywiście: Przyszło do ucieczki „sans ordre“. Odwrót odbywał się przez stok (versant) pod Rosny i Neuilly ku fortom. Był to moment, gdzie nasza artylerya rozpoczęła ogień swój na wsie Rosny, Fontenay, Montreuil i Francuzów ze wszystkich tych stanowisk wypędziła. W tem stadium bombardowania uderzył też gęsty grad kul w fort Rosny. Wedle francuskiego sprawozdania miało tu być wprawdzie rannych tylko trzech żołnierzy, lecz niebezpieczeństwo zdawało się być tak bezpośredniem, że żołnierze cofnęcie się z fortu tego uważali za konieczne. Po za nim, na wolnej przestrzeni pomiędzy fortyfikacyami a murem miejskim odegrała się scena bardzo smutna. Tu stały gwardye narodowe, rozumie się, w tak dalekiem od dających ognia bateryi oddaleniu, że wcale nie były eksponowane. Gdy obywatele uzbrojeni spostrzegli, że linia i mobilowie uciekają, czyli raczej, jak się dziennik fracuski wyraża „poussaient trop en arriére le mouvement de leur retraite“, starały się dodać im ducha energicznemi i patryotycznemi wołaniami (apostrophes à la fois énergique et patriotique) a karabinami dopomagali oficerom, którzy napróżno usiłowali wstrzymać żołnierzy swoich.

O rezultatach ostatecznych pierwszego ostrzeliwania oświadczają się dzienniki stolicy z wielką przezornością. Przyznają one, że kilka armat w dniu 27. zostało zdemontowanych. Resztę zamilczają. Ponieważ jednak dzienniki, jakie do tej godziny znajdują się w kwaterach głównych, sięgają tylko do 30. grudnia a więc już dnia 29. zostały drukowane, przeto może nie było jeszcze do tego czasu wiadomem opuszczenie Mont Avron i zajęcie go przez Sasów, co się stało dnia 29. W każdym zaś razie zaciemniono fakt o tyle, o ile nie doniesiono, że francuskie bateryę na wyżynie już dnia 28. nie zdołały odpowiadać. Pojedyncze wzmianki po dziennikach podają wprawdzie jeszcze kilka punktów, z którychby ludność domyślić się mogła prawdziwego rozmiaru klęski. I tak wymieniają na jednem miejscu po imieniu 17 oficerów, z nich 4 zabitych, 13 rannych. Straty w żołnierzach nie są podane. Gdy artylerya nasza zajęła Mont Avron, mogła się natychmiast przekonać o stanie, w jakim Francuzi fortyfikacyę tę opuścili. Znaleziono nietylko, jak telegrafem już doniesiono, wielką ilość lawet i amunicyi, jako też dwa działa 24-funtowe, lecz prócz tego po drogach do Rosny i do miasta wielką ilość porzuconych karabinów, których się pozbyli uciekający.

Powtórzyliśmy przed dwoma dniami za dziennikami wiedeńskiemi pogłoskę o nieporozumieniu pomiędzy królem pruskim a następcą tronu saskiego, w skutek czego ten ostatni miał nawet zostać aresztо-

wany. „Dresdner „Journal“ zaprzecza tej wieści dzienników wiedeńskich nazywając ją „złośliwym i niedorzecznym wymysłem“

Paryż. Przysłany pocztą balonową list z Paryża zawiera następującą notę ogłoszoną w „Journal officiel“ z dnia 28. grudnia a odnoszącą się do rozpoczęcia bombardowania:

„Zaczęte wczoraj bombardowanie trwa dziś dalej. Nieprzyjaciel skierował przeciw nam ogień swych bateryi o wielkim kalibrze i zarzucił tysiącami pocisków 24 funtowych. Forty Rosny, Noysy, Nogent, i płaszczyznę Avron. Co do fortów, załoga ich mało ucierpiała. Jak zazwyczaj, tak i w tym wypadku otrzymali żołnierze, nie będące w służbie, rozkaz, schronienia się w bezpieczne kazamaty; a mimo wielkiej ilości bomb ze strony nieprzyjacielskiej rzuconych liczymy tylko jednego zabitego, dziesięciu rannych i kilku kontuzyonowanych.

Ten sam stosunek był niemożliwym na płaszczyźnie Avron. Ta zupełnie odsłonięta pozycya nie daje naszym żołnierzom z wyjątkiem szańców, któremi jest otoczoną, najmniejszego naturalnego schronienia. Przez cały dzień była ta płaszczyzna dośrodkowym ogniem bateryi zasypaną. Gubernator Paryża udał się osobiście na miejsce, zwiedzał szańce, zachęcał żołnierzy i dawał potrzebne rozkazy.

Ponieważ nieprzyjaciel używa nowych i bardzo potężnych środków, zmusi to nas niewątpliwie do pewnego zmodyfikowania naszego systemu obrony. Jest to zapewne początek zapowiadanego od tak dawna bombardowania sławnemi działami Kruppa. Lecz na wszystko jesteśmy z samego początku oblężenia przygotowani nawet i na tę ostateczność, której oblegający chwycić się mógł, gdyby mu się przedłużenie blokady wątpliwem zdawało. Mimo dotkliwych strat wytrzymała załoga nasza, na razie nieco zdumiona z wielkiem męstwem ten pierwszy i gwałtowny atak.

— Do „Indépedence belge“ donoszą z Paryża pod dniem 2. stycznia, że Trochu w skutek presyi na niego wywartej, zezwolił na przydanie mu rady, złożonej z 4 deputowanych i 4 jenerałów; rada ta ma jednakże posiadać tylko atrybucye doradcze. Dnia 31. grudnia odbyło się podobno bardzo burzliwe posiedzenie tej rady, na której zapaść miały ważne uchwały. W obec nieprzyjaznych manifestacyi, jakiemi różne kluby rządowi zagrażały, przedsięwzięte zostaną energiczee środki. Wojska były skonsygnowane. — W „Journal officiel“ pojawiła się nota Trochu'go, w której wzywa ludność do zgody i przyobiecuje wkrótce nową akcyę. Równocześnie zawiadamia, że w składzie rządu żadna zmiana nie jest zamierzoną. Inna nota dziennika urzędowego wzywa mieszkańców, ażeby nie wierzyli w pogłoski optymistyczne. — Drzewa na Champs Elisées już ścięte, ażeby otrzymać drzewo na opał; w tym sumym celu mają też wkrótce być ścięte drzewa w ogrodzie Tuileryjskim.

Bukareszt. O przesileniu w ministerstwie rumuńskiem, które przed samym nowym rokiem usunięte zostało, piszą do „Allg. Ztg.“: „Cierpliwości i uległości ks. Karola zawdzięczać należy, że tegoroczne przesilenie ministeryalne względnie pomyślny wzięło obrót i że pokój i porządek w kraju na dłuższy czas znowu został zabezpieczonym. Wszystkie wycieczki przeciw swej dynastyi uśmierzył książe tem, że uległ wszystkim życzeniom izby. Przyjmując dymisyę Epureana, nie upierając się przy zamiarze oddania teki Costaforu, polecając utworzenie nowego gabinetu tym deputowanym, którą sama izba za większość uważa. Książe Karol odjął opozycyi wszelki nawet tylko na pozór legalny powód do wycieczki przeciw dynastyi, książe Karol przyjąwszy dymisyę Epureana przyzwołał do siebie prezydentów obu izb panów Plagino i Costaforu i polecił im, by utworzyli nowy gabinet. Prezydent senatu Plagino odrzucił tę propozycyę a prezydent izby Costaforu przyjął ją pod tym warunkiem, iż przedtem przekonać się musi, o ile spodziewać się może od izby poparcia w tem zadaniu. Na odbytem w tym celu tajnem posiedzeniu izby przekonał się pan Costaforu, iż w izbie nie będzie miał większości po swej stronie. Przytem dano mu do zrozumienia, że deputowany Jan Ghika uważany być powinien za reprezentanta większości izby. Costoforu zdał o tem wszystkiem sprawę księciem Karolem. Książe Karol powołał natychmiast do siebie Jana Ghikę i ofiarował mu tekę prezydenta gabinetu. Ghika ułożył sobie naprzód spis członków swego gabinetu. Składa się on z członków najznakomitszych rodzin kraju, ale żaden z nich z wyjątkiem prezydenta nowego nie odegrał jeszcze dotąd ważniejszej roli politycznej. Niemożna oznaczyć już dzisiaj, jak długo ten nowy gabinet będzie badzie zaufanie u większości izby. Nowi ministrowie nazywają się: Prezydent i minister spraw wewnętrznych Jan Ghika; minister finansów Dymitr Sturdza; minister sprawiedliwości D. Cariabdi; minister oświaty N. Racovitza; minister wojny, pułkownik Percovitsch; minister spraw zewnętrznych, Calimachi Calergiu; minister robót publicznych, Dymitr Berenden.

Kronika.

(Stypendyum.) Hrabina Teresa Herberstein w Wiedniu udzieliła na mocy przysługującego jej prawa rozdawnictwa Pawłowi Grubitsz-Kereszturm c. k. majorowi pensyonowanemu we Lwowie stypendyum w rocznej kwocie 1000 zł. z fundacyi księcia Dietrichstein.

(Nagroda.) Za ocalenie człowieka tonącego w Dniestrze otrzymał od c. k. namiestnictwa nagrodę w kwocie 10 złr. włościanin Filip Pikasz z Kołodrub w powiecie rudeńskiem.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Podpalenie. Dia 3. bm. stawał przed kolegium 5 sędziów (przewod. radca sądowy p. Ortyński, oskarzyciel podprokurator p. Jastrzębski, obrońca p. adw. dr. Starzewski młodszy) Roman Pajtasz z Ryczyszan, lat 33, żonaty, bezdzietny gr. k. Oskarzenie opiewa: Dnia 11. września 1870 r. wieczorem wybuchł w Kiernicy w stodole Hryńka Mańczuka pożar i zniszczył pomimo szybkiego ratunku także stodoły dwóch sąsiadów wraz ze zbożem. Przeprowadzone śledztwo wykazało dosadnie, że pożar był podłożony. Już ogólne mniemanie włościan wskazało na osobę Pajtasza jako sprawcę zbrodni. Dnia 12. września stawił się sam podpalacz przed sądem w Gródku, i przyznał się, że dnia 11. września wieczorem upił się trochę, i wracając z Gródka do Kiernicy został z chałupy pewnego włościanina, gdzie jego małżonka przebywa, wypędzony. Udał się zatem do stodoły niezamkniętej Mańczuka, gdzie się na słomę położył. Chcąc sobie cygaro zapalić, potarł zapałkiem którego główka za potarciem odskoczyła. W skutek tego prawie w okamgnieniu zajęła się słoma i pomimo usiłowań ogień prędko cały budynek ogarnął. Pajtasz przestraszony uciekł. Obwiniony twierdzi, że niemiał złego zamiaru. Mańczuk jednak zaprzysiągł, że w jego stodole wtenczas nawet słomy niebyło. Było tam tylko zboże w zasiekach w snopach aż do samej góry tak ułożone, że się na górę tylko po drabinie chodziło, ale żadną miarą spać tam nie można było. Dalej oświadczają świadkowie, że stodoła Mańczuka nie z tyłu, jak Pajtasz twierdzi, lecz z przodu się palić poczęła.

Dalej udowodniono, że Pajtasz tego wieczora był w chałupie jednego z sąsiadów, któremu stodoła zgorzała, i który go wyrzucił i w parę minut później już się stodoła Mańczuka paliła. Ucieczka Pajtasza była tak spieszną, że nawet po drodze surdut zagubił.

Oskarzyciel więc w świetnej mowie oskarzył Pajtasza o umyślne podpalenie, i postawił wniosek skazania go na 20 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. Obrońca zbijał bardzo pomyślnie poszlaki, i wniósł ażeby Pajtasza uznano niewinnym. Sąd skazał Pajtasza na 8 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. Pajtasz wzruszony przyjął wyrok.

(Odezwa). Wybrany dla wyborów rady miejskiej komitet przedwyborczy uchwalił zaprosić szanownych wyborców, aby raczyli komitetowi przedwyborczemu najdalej do wtorku na ręce prezesa komitetu życzenia swe co do składu przyszłej rady przedstawić i tym sposobem komitetowi podać możność zbadania opinii publicznej.

Lwów dnia 11. stycznia 1871.

Franciszek Bałutowski
przewod. komitetu

(Wykaz zmarłych osób od 16. do 31. grudnia 1870 w mieście Lwowie). — Ciąg dalszy. 31. Seymann Herman, pens. c. k. major, l. 60, na rozmiękczenie mózgu. 32. Gurkiewicz Magdalena, z domu ubogich, l. 82, na starość. 33. Sklanowska Marya, wyrobnica, l. 30, na gruzlicę. Boyko Marya, wyrob., l. 30, na gruzlicę. 35. Łepski Antoni, wyrobnik, l. 56, na gruzlicę. 36. Nastkow Marya, wyrob., l. 76, na gruzlicę. 37. Gedrych Antoni, wyr, l. 50, na gruzlicę. 38. Moczyróg Józef, wyr., l. 48, na gruzlicę. 39. Górecka Tekla, wyr., l. 26, na gruzlicę. 40. Zielińska Franciszka, wyr., l. 18. na gruzlicę. 41. Rap Katarzyna, żona woźnego. l. 34, na porażenie pluc. 42. Blaczek Katarzyna, żona woźnego, l. 40, na porażenie pluc. 43. Wierzbicki Maurycy, oficyalista, l. 60, na porażenie pluc. 44. Gabelik Franciszek, wyrobnik, l. 51, na porażenie pluc. 45 Poliwczak Konrad, wyr., l. 46, na porażenie pluc. 46. Sliwa Józef, wyr., l. 45, na porażenie pluc. 47. Hałaj Marya, wyrobnica, l. 60, na zapalenie kiszek. 48. Czerczyk Barbara, wyr., l. 50, na zapalenie kiszek. 49. Balok Jan, wyr., l. 67, na raka wątroby. 50. Czerniawski Mikołaj, wyr., l. 49, na apopleksję. 51. Jaczyszyn Stefan, wyr., l. 38, na apopleksję. 52. Czernecka Joanna, wyr., l. 19, na durzycę. 53. Burbanowicz Marya, wyr., i. 40, na puchliznę. 54. Myśliborski Leon wyr., l. 67, na puchliznę. 55 Bąkowska Adela, wyr, l. 14, na puchliznę. 56. Olszewski Wojciech, wyr., l. 43 na ropnicę. 57. Cunyk Konstanty, wyr, l. 43, na ropnicę. 58. Trochalska Rozalia, wyr., l. 49, na ropnicę. 59. Leśniak Katarzyna, wyr., l. 26, na biegunkę. 60. Onyszko Marcela, wyr, l. 34, gorączka połogowa. (D. c. n.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 12. stycznia. W tut. Izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. — c., do 9 złr. — c., żyto 160 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 30 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 80 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 50 c., owies 100 ℔ 3 złr. 15 c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ℔ 7 złr. — c. do 7 25 c., groch 180 ℔ 7 złr. — c. do 7 złr. 50 c.; soczewica 180 ℔ 7 złr. 25 c. do 7 złr. 50 c., fasola 180 ℔ 8 złr. – c. do 8 złr. 90 c., jagły 180 ℔ 10 złr. — c. do 11 złr. 50 c., koniczyna 180 ℔ 54 złr. — c. do 56 złr., rzepak zim. 150 ℔ 15 złr 50 c. do 15 złr. 75 c, rzepak letny 150 ℔ 13 złr. 25 c. do 13 złr. 50 c., lnianka 150 ℔ 11 złr. 25 c. do 11 złr. 50 c., siemię konopne 120 ℔ 5 złr. 50 c. do 5 złr. 70 c., siemię lniane 150 ℔ 9 złr. 50 c. do 9 złr. 75 c., anyż rosyjski cet. 100 ℔ 17 złr. 50 c. do 18 złr. — c., anyż płaski 100 ℔ 14 złr. — c. do 15 złr. 50 c., kminek 100 ℔ 16 złr. 50 c. do 17 złr. 50 c., len 100 ℔ 14 złr. — c. do 22 złr., konopie 100 ℔ złr. 13 c. do 17 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 20 złr. — c. do 25 złr. — c., miód z woskiem 100 ℔ 24 złr. 50 c. do 24 złr. — c., miód patoka 100 ℔ 24 złr. — c. do 24 złr. 50 c., wosk żółty lwowski 100 ℔ 110 złr. — c. do 115 złr, wosk żółty wiejski 100 ℔ 100 złr. — c. do 105 złr. — c., potaż słomiany 100 ℔ 12 złr. 50 c. do 13 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. — c. do 16 złr. 50 c., olej rzepakowy surowy 100 ℔ 30 złr. — c. do 31 złr. — c., olej rzepakowy rafinwoany 100 ℔ 33 złr. do 35 złr. — c., olej lniany surowy 100 ℔ 26 złr. — c. do 27 złr. — c., olej konopny surowy 100 ℔ 26 złr. — c. do 27 złr. 50 c., olej konopny rafin. 100 ℔ 30 złr. — c. do 32 złr. 50 c, olej słonecznikowy 100 ℔ 36 złr. — c. do 40 c., łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., spirytus wiadro 16 złr. 25 c. do 16 złr. 50 c.

Ceny targowe w miesiącu grudniu:

	Miejsce targu:									
	Jordanów		Maków		Wieliczka		Gorlice		Myślenice	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	75	6		5	45	4	65	5	50
„ żyta	4	20	4	—	3	29	3	28	3	65
„ jęczmienia	3	25	3	—	2	66	3	13	3	10
„ owsa	2	—	2	30	1	69	1	96	2	—
„ grochu	5	—	5	10	4	48	4	25	5	50
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	80	1	20	1	20	1	72	1	40
Cetnar siana	2	—	1	20	1	61	1	35	1	80
Sąg drzewa twardego	6	20	5	—	11	58	8	—	9	—
„ „ miękkiego	4	20	4	—	9	26	6	25	6	—
Funt mięsa wołowego	—	14	—	16	—	19	–	14	—	17
Miara wina	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
„ piwa	—	20	—	20	—	12	—	26	—	16
Wyrobnik z wiktem	—	20	—	30	—	20	—	—	—	—
„ bez wiktu	—	40	—	40	—	35	—	50	—	40

Wykaz dochodów

c. k. uprzyw. galic. kolei żelaznej „Karola Ludwika“.
(Przestrzeń obrotu 61 1/2 mil.)

Miesiąc	Liczba podróżnych	Transp. towarów cetnary celne	Dochody od osób pak. i prz. pospieszn. złr.	c.	od towarów złr.	c.	Razem złr.	c.
Od 1. stycz. do 30. listop. 1870	529174	8311691	1351201	58	5137961	52	6489163	10
Od 1. do 30. grud.	39928	759866	93709	82	5603146	36	7048057	76
	569102	9071557	144491	40	5603146	36	7048057	76
Od 1. stycz. do 30. listop. 1869	381410	6789693	1172995	20	4138761	27	5311756	47
Od 1. do 31. grud	35644	694896	85302	23	412907	85	498210	08
	417054	7484589	1258297	43	4551669	12	5808966	55

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 31. grudnia 1870.

Stan czynny.		złr.
Wybite złoto i sztaby		114,327.175
Weksle na miasta zagraniczne		33,058.330
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu	złr. 66,279.249	
Eskontowane w filiach	43,415.155	109,694.405
Pożyczki za poręką w Wiedniu	22,437.500	
W zakładach filialnych	18,821.700	41,259.200
Obligacye państwa, należące do banku		3,308.216
Przywilej banku		80,000.000
Pożyczka hypotekarna		63,438.085
Giełdowe zakupione listy zastawne banku narodowego		9,048.807
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 30. czerwca 1869		15,494.191
Efekta funduszu pensyi		1,852 729
Kolej Karola Ludwika		2,769.690
Obligacye c. k. pożyczki podatkowej z r. 1864 podług kursu z 31. czerw. 1869		175.560
Gmachy i inwentarze		2,952.847
Razem		477,379.237
Stan bierny.		złr.
Fundusz banku		90,000.000
Fundusz rezerwowy		15,494.284
Obieg banknotów		296,893.160
Niepodniesione zwroty kapitałów		230.040

Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	zł. 5,350.073
Należytości z żirów	86.034
Niepodniesione dywidendy	4,805.662
Listy zastawne w obiegu	59,002.230
Niepodniesione procenta listów zastawnych	1,511.297
Fundusz pensyi	1,852.759
Saldi bieżących rachunków	2,153.696
Razem	477,379.237

Telegram Gazety Lwowskiej.

Kraków, 12. stycznia. Aktuaryusz Engel przybył wczoraj wieczorem wraz z mordercą profesora Zeisnera; przyznał się do zbrodni, twierdząc że nazwisko Bachowski przybrał, a właściwie nazywa się Zdziarski, wychodźca polityczny polski. Obwinia o współudział w zbrodni lokaja Łempickiego, którego natychmiast wyśledzono i przyaresztowano.

Ostatnia poczta.

(Telegramy porannego wydania „Dziennika Polskiego")

Wersal, 12. stycznia. (Urzęd. dep. pruska.) Korpusy nasze, operujące przeciw Le Mans, dnia 11. b. m. miały do stoczenia nader gorące walki przez cały dzień aż do zmroku. Wywalczono przejście przez wąwóz pod Champagne (około milę od Le Mans) wzięto Arches-Chateau, jako też 7 dział i kartataczownic. Liczba jeńców wziętych dnia 10. b. m. wynosi nie 2000 (Meklemburg telegrafował że 10 000) ale w samem tylko centrum wzięliśmy ich 5000 i 4 kartaczownice.

Jenerał Werder, odszedłszy z Vesoul w lewo, i odparłszy przytem dnia 9. b. m w potyczce pod Villersexel nieprzyjaciela, który mógł przeszkadzać jego marszowi, kontynuował dnia 10. b. m. swoje ruchy bez dalszej walki.

Wersal, 11. stycznia (Urzęd. dep. pruska). Ostrzeliwanie bateryj i warowni nieprzyjacielskich prowadziliśmy dziś dalej bardzo silnie, przyczem weszło w akcję z naszej strony 9 bateryj bardziej do nieprzyjaciela zbliżonych. Zajęły się koszary w warowni Issy. Strata nasza 2 oficerów, 7 żołnierzy.

Bordeaux, 12. stycznia. Jenerał Chanzy telegrafuje z Le Mans dnia 11go b. m. w nocy: „Dziś bitwa pod Le Mans. Nieprzyjaciel zaatakował nas na całej linii. Jenerał Jaureguiberry utrzymał się dzielnie na prawym brzegu rzeki Huisne. Jenerał Colomb walczył zawzięcie przez 6 godzin na wyżynie Avours. Jenerał Gougeard okazał wiele energii. Wojska bretońskie przyczyniły się dzielnie do utrzymania ważnej pozycyi pod Changé. Jenerał Jouffroy utrzymał się na pozycyi mimo znużenia swoich wojsk i wielkich wysileń nieprzyjaciela. Dywizya jenerała Roquebrune nie dała się przełamać na gościńcu wiodącym do Parigné. Nocujemy na naszych pozycyach, z wyjątkiem wsi Teulerie (?), którą nam Prusacy wzięli o padającym już zmroku. Poczyniłem dyspozycye, ażeby odebrać tę pozycyę."

„Liczba jeńców, których wzięliśmy, jeszcze nieobliczona. Ogół zaangażowanych sił wynosi około 180.000 ludzi. Walka ustała aż w nocy. Straty nasze są dotkliwe. Dwóch pułkowników jest ciężko rannych. Straty nieprzyjaciela są atoli jeszcze cięższe Jutro oczekujemy nowego ataku. Koło La Ferté Macé spuścił się balon z Paryża.

Bordeaux, 12. stycznia. Wiadomości balonowe z Paryża, wtorek dnia 10. stycznia wieczór: „Wykonano rekonesans w kierunku kolei żelaznej strasburgskiej, przyczem podminowano i wysadzono w powietrze domy, zajęte przez Prusaków."

„Rekonesans przedsięwzięty w stronę Clamart w celu zniszczenia robót nieprzyjacielskich udał się zupełnie.

„Juliusz Favre wystosował do posłów obcych mocarstw protest przeciw bombardowaniu miasta Paryża. Ludność nie jest wcale zatrwożoną."

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. stycznia 1871.

Hotel George: P. Wybranowski J., z Wybranówki.

Hotel europejski: PP. Iwanicki A., z Uszyc. — Kopystyński Z., z Bilicy. — Tyszkowski A., z Kalny.

Hotel Langa: P. Br. Bronicki St., z Gorajca.

Hotel angielski: PP. Bogdanowicz A., z Motyjowic. — Jabłonowski Prus J., z Pacykowa. — Dr. Kamiński I., adwokat. ze Stanisławowa. — Rosenbach W., Dr. praw, z Przemyśla. — Reizenstein R., z Trześniowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. stycznia 1871.

PP. Hr. Drohojowski K., do Tamnowic. — Dr. Niesiołowski Wład, adwokat, do Kolbuszowy. — Cieński B., do Tomaszowic — Dzierzanowski Al., do Tarnopola. — Gutkowski Fer., do Horysławic. — Jendrzyjewicz F., do Czapli. — Korewicki A., do Podola ros. — Mochnacki T., do Stanisławowa. — Ohanowicz J., do Brzeżan. — Skibniewski B., na Podole ros. — Terlecki Al., do Ciesiaczyna. — Tchorznicki K., do Nadyb. — Zychliński L., do Brusna.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. i 12. stycznia 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow. do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	725.37	— 7.6	87	PdW. m.	10
2. god. po poł.	723.33	— 3.5	90	„ „	10
10. god. wiecz.	723.63	— 3.6	92	„ si.	10
Śnieg = 1·26 mm.					
7. godz. zrana	726.05	— 4.4	90	Pd. m.	10
2. god. po poł.	728.29	— 2.0	95	PdW. sł.	10
10. god. wiecz.	732.00	— 4.0	89	„ b. sł.	10
Śnieg = 2·35 mm.					

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o „ 7 „ 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

TEATR.

Dziś: (przedstawienie amatorskie na cele dobroczynne): „**Tempesta**", chór Haydena, „**Ofiara Ifigenii**", komedya w 1 akcie z francuskiego, „**Le chevalier des dames**", komedya w 1 akcie, uwertura z Webera „Oberon" i „**Dwie teściowe**", komedya w 1 akcie z francuskiego.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 12. stycznia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	241	—	242	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	190	—	190	75
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	111	—	113	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	71	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a (oprócz kupona bieżącego)	—	—	—	—	78	—	78	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	71	—	71	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	86	—	86	50
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	85	50	86	50
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	72	40	72	80
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	76	5	84
„ cesarski	—	—	—	—	5	81	5	87
Napoleondor	—	—	—	—	9	88	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	56½	1	57½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82¾	1	83¾
Srebro	—	—	—	—	121	50	122	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. stycznia 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	66.35	66.50
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	252.50	253.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	251.50	252.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	89.—	89.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	94.20	94.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	107.—	107.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	116.	116.50
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 160 zł.

Czech	94.—	95.—
Bukowiny	71.—	71.50
Galicyi	72.25	73.
Niższej Austryi	95.—	96.—
Siedmiogrodu	74.50	75.—
Węgier	77.65	78.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	194.—	194.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	247.50	247.70
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	932.—	937.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	737.—	739.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	554.—	556.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	216.25	216.75
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2070	2075
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	241.—	241.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	190.—	191.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	378.—	379.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	182.10	182.30
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.75	107.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	70.75	71.50
Gal. banku hyp. po 6%	86.25	86.75
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.—	93.25
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.75	89 —
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	87.50	88.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.—	102.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	99.—	99.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	159.50	160.—
Clarego po 40 zł. m. k.	34.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.—	96.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28.—	29.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.—	26.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	42.—	43.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.—	122.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20.—	22.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.35	103.55
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.65	103.80
Hamburg za 100 M. B.	91.55	91.65
Londyn za 100 ft. szt.	124.05	124.25
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.85	5.86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.94½	9.95
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.50	121.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 12. stycznia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	57	50
„ „ w srebrze	66	55
Losy z 1860 roku	94	40
Akcye banku wiedeńskiego	738	—
„ „ kredytowego	248	40
Londyn 10 funtów szterlingów	124	05
Srebro	121	70
Napoleondor	9	96½
Dukat	5	86½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(96 1—3)

Edikt.

Z. 2529. Vom k. k. Bez. Gerichte wird dem Jan Kółko aus Kąty hiemit bekannt gemacht: Es habe wider ihn Manele Weinstein unterm 19. Oktober 1870, Z. 2529 eine Klage wegen 483 fl. 20 kr. öst. W. hiergerichts angebracht, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 14. Februar 1871 um 10 Uhr angeordnet wurde.

Da dem Gerichte der Aufenthalt des Jan Kółko unbekannt ist, so wurde für ihn auf seine Gefahr und Kosten Josef Nawracaj aus Kąty zum Kurator bestellt, mit welchen die angebrachte Rechtssache nach dem Gesetze ausgeführt und entschieden werden wird.

Hievon wird Jan Kółko durch dieses Edikt mit dem Bemerken verständigt, daß er allenfalls zur rechten Zeit selbst zu erscheinen, oder dem bestimmten Vertretter seine Rechtsbehelfe zu überlassen oder einen anderen Sachwalter zu bestellen und diesem Gerichte nahmhaft zu machen habe, widrigens er sich sonst die, aus seinem Verabseimung entstehenden Folgen selbst beizumeßen haben wird.

Żmigród den 19. Dezember 1870.

(77 1—3) **E d y k t.**

L. 12053. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem pp. Jana Gozdawa Giżyckiego masę spadkową Michała Trzecieskiego właściwie tegoż mniemanych spadkobierców a to: Karola Trzecieskiego, Zofię z Trzecieskich primo voto Giżycką secund. voto Stobnicką, Febronią Trzecieską, Helenę Trzecieską, masę spadkową śp. Antoniego Trzecieskiego a właściwie togoż z imienia, nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, masę pupilarnę, Adama Tadeusza 2im: Czartoszewskiego także Zawadzkim zwanego, Jakóba Gostwickiego, Pawła Krauszewskiego, Jana bar. Dulskiego, Karola Kulczyckiego, Jana Więcławskiego, Elżbietę Dulską, Teofana Hołdajowicza, Ignacego Wilczkowskiego, masę pupilarną Gostwickiego i Adama Zawadzkiego, z życia i miejsca pobytu niewiadomych lub w razie ich śmierci tychże niewiadomych spadkobierców że p. dr. Kornel Lewicki przeciw tymże i innym pozew o extabulacyę ze stanu biernego część dóbr Jawornik ruski Zahuty zwanej sum 1790 zlp. 2000. złp. 82 złp. 51 złp. 20 gr. zpn. dom. 78 pag. 343 n. 7 i 8 on. hypotekowanych wniósł w skutek czego uchwałą z dnia 14. grudnia 1870 do l. 12053. do ustnego postępowania termin na dzień 31. stycznia 1871, 10. godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym i dla powyż wymienionych pozwanych kurator w osobie adwokata krajowego dra. Skałkowskiego z zastępstwem adwokata krajowego dra. Łużeckiego ustanowiony został, z którym wytoczony spór według ust. cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wyżej wymienionym pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumeta i informacye ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali, i sąd ten o tem uwiadomili w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swej opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisać by musieli.

Przemyśl dnia 14. grudnia 1870.

(78 3--3) **E d y k t.**

L. 12054 C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem niewiadomego, z życia i miejsca pobytu Wawrzyńca czyli Laurencyusza Witkowskiego i Wincentego Wąsowicza, a w razie ich śmierci nieznanych tychże spadkobierców, dalej nieobjętą masę spadkową Antoniego czyli Antoniego i Ignacego dw. im. Izyckiego, a właściwie jego z imienia, życia i miejsca pobytu nieznajomych spadkobierców i niewiadomego właściciela intabulowanej ut Ob. nr. 77. p. 191. n. 2. on. kaucyi 300 złp, że p. Dr Kornel Lewicki przeciw tymże pozew o ekstabulacyę ze stanu biernego dóbr Zahuty symy 2000 złp. Dom. 78. pag. 344. n. 14. on. intabulowanej wniósł, w skutek czego uchwałą z dnia 14. grudnia 1870 do l. 12054 do ustnego postępowania termin na dzień 31. stcznia 1871 — 10. godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym i dla powyż wymienionych pozwanych kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Skałkowskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Łużeckiego ustanowiony został, z którym wytoczony spór według ustawy cywil. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wyżej wymienionym pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta i informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielili lub innego obrońcę sobie obrali i sąd ten o tem uwiadomili, w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swej opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Przemyśl, dnia 14. grudnia 1870.

(79 3—3) **E d y k t.**

L. 12055. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem pp. Adama Brzezińskiego, Jana Brzezińskiego, Antoniego Brzezińskiego, Rozalię z Brzezińskich Borowiczowę, Jana Soleckiego z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a w razie ich śmierci nieznanych spadkobierców, że p. Dr. Kornel Lewicki przeciw tymże pozew o wykreślenie ze stanu biernego części dóbr Jawornika ruskiego „Zahuty" zwanej, Dom. 78. p. 348. n. 16. on., Dom. 78. pag. 333. n. 15. on. i Dom. 78. p. 329. n. 23. on. zaintabulowanej sumy 1329 złp. 10 gr. z przyn. wniósł, w skutek czego uchwałą z dnia 14. grudnia 1870 do l. 12055 do ustnego postępowania termin na dzień 31. stycznia 1871 10. godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym i dla powyż wymienionych pozwanych kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Skałkowskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Łużeckiego ustanowiony został, z którym wytoczony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wyżej wymienionym pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta i informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali i sąd ten o tem uwiadomili w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swej opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Przemyśl, dnia 14. grudnia 1870.

(80 3—3) **E d y k t.**

L. 12056. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. p. Antoniego Ignacego 2im Izyckiego i Wincentego Wąsowicza z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a w razie ich śmierci nieznanych ich spadkobierców że p. dr. Kornel Lewicki przeciw tymże pozew o wykreślenie ze stanu biernego części dóbr Jawornik ruski „Zahuty" zwanej, dom. 78. pag. 355. n. 22 on. hypotekowanego prawa trzechletniej dzierżawy wniósł w skutek czego uchwałą z dnia 14. grudnia 1870 do l. 12056 do ustnego postępowania termi na dzień 31. stycznia 1871, 10. godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym i dla powyż wymienionych pozwanych kurator w osobie adwokata krajowego dra. Skałkowskiego z zastępstwem adwokata krajowego dra. Łużeckiego ustanowiony został, z którym wytoczony spór według ust. cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym Edyktem przypomina się wyżej wymienionym pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta i informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali, i sąd ten o tem uwiadomili w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swej opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisać by musieli.

Przemyśl dnia 14. grudnia 1870.

(81 3—3) **E d y k t.**

L. 12057. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem pp. Antoniego, Ignacego 2im Iżyckiego a względnie tegoż nieobjętą masę spadkową i nieznanych jego spadkobierców tudzież Wawrzyńca Witkowskiege i Wincentego Wąsowicza z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a w razie ich śmierci tychże nieznanych spadkobierców że p dr. Kornel Lewicki przeciw tymże pozew o extabulacyę ze stanu biernego część dóbr Jawornik ruski Zahuty zwanej, dom. 78 pag. 355 n. 23 on. intabulowanej sumy 10093 złp. z pozycyami odnośnemi i nadciężarami wniósł w skutek czego uchwałą z dnia 14. grudnia 1870 do l. 12057 do ustnego postępowania termin na dzień 31. stycznia 1871, 10. godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym i dla powyż wymienionych pozwanych kurator w osobie adwokata krajowego dra. Skałkowskiego z zastępstwem adwokata krajowego dra. Łużeckiego ustanowiony został, z którym wytoczony spór według ust. cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wyżej wymienionym pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta i informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali, i sąd ten o tem uwiadomili w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swej opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisać by musieli.

Przemyśl dnia 14. grudnia 1870.

(82 3- 3) **E d y k t.**

L. 12058. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Erharda Stingla z życia i miejsca pobytu nieznajomego a w razie tegoż śmierci nieznajomych jego spadkobierców że p. dr. Kornel Lewicki przeciw tymże pozew o extabulacyę ze stanu biernego dóbr Zahuty prawa sześcioletniej dzierżawy tych dóbr i sumy 11500 złp. wniósł w skutek czego uchwałą z dnia 14 grudnia 1870 do l. 12058 do ustnego postępowania termin na dzień 31 stycznia 1871. 10. godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym i dla powyż wymienionych pozwanych kurator w osobie adwokata krajowego dra Skałkowskiego z zastępstwem adwokata krajowego dra. Łużeckiego ustanowiony został, z którym wytoczony spór według ust. cyw. dla Galicyi pr episanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wyżej wymienionym pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta i informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali, i sąd ten o tem uwiadomili w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swej opieszałosci wynikające skutki sami sobie przypisać by musieli.

Przemyśl dnia 14. grudnia 1870.

(83 3—3) **E d y k t.**

L. 12059. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Teklę z Zarembów Witkowską, z życia i miejsca pobytu niewiadomej, a w razie jej śmierci nieznanych tejże spadkobierców, że p. Dr. Kornel Lewicki przeciw tymże pozew o ekstabulacyę ze stanu biernego części dóbr Jawornika ruskiego Zahuty zwanej, intabulowanego Dom. 78 pag. 356. n. 27. on prawa trzechletniej dzierzawy wniósł, w skutek czego uchwałą z dnia 14go grudnia 1870 do liczby 12059 do ustnego postępowania termin na dzień 31. stycznia 1871 — 10. godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym i dla powyż wymienionych pozwanych kurator w osobie p. adwokata krajowego p. Dra Skałkowskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Łużeckiego ustanowiony został, z którym wytoczony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wyżej wymienionym pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta i informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali i sąd o tem uwiadomili, w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swej opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Przemyśl, dnia 14. grudnia 1870.

(84 3—3) **E d y k t.**

L. 12061. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Antoniego Sętkowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego a w razie jego śmierci nieznajomych jego spadkobierców że p. dr. Kornel Lewicki przeciw tymże pozew o extabulacyę ze stanu biernego części dóbr Jawornika ruskiego „Zahuty" zwanej intabulowanego dom. 78 pag. 356 n. 29 on. prawa dzierzawy wniósł w skutek czego uchwałą z dnia 14. grudnia 1870 do l. 12061, do ustnego postępowania termin na dzień 31. stycznia 1871, 10. godzinę przedpołudniem w sądzie tutejszym wyznaczonym i dla powyż wyminionych pozwanych kurator w osobie adwokata krajowego dra. Skałkowskiego z zastępstwem adwokata krajowego dra. Łużeckiego ustanowiony został, z którym wytoczony spór według ust. cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wyżej wymienionym pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta i informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali, i sąd ten o tem uwiadomili w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swej opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisywać by musieli.

Przemyśl dnia 14. grudnia 1870.

(85 3—3) **E d y k t.**

L. 12062. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem pp. Wawrzyńca Laurencyusza Witkowskiego, Teklę Witkowską i Wincentego Wąsowicza z życia i miejsca pobytu niewiadomych a w razie ich śmierci nieznanych ich spakobierców że p. dr. Kornel Lewicki przeciw tymże pozew o extabulacyę ze stanu biernego części dóbr Jawornika ruskiego "Zahuty" zwanej dom. 139 pag. 311 n. 31 on. hypotekowanej sumy 7550 złr. a. w. z pozycyami odnośnemi i nadciężarami wniósł w skutek czego uchwałą z dnia 14. grudnia 1870 do ł. 1262 do ustnego postępowania termin na dzień 31. stycznia 1871, 10. godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym i dla powyż wymienionych pozwanych kurator w osobie adwokata krajowego dra. Skałkowskiego z zastępstwem adwokata krajowego dra. Łużeckiego ustanowiony został, z którym wytoczony spór według ust. cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wyżej wymienionym pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta i informacyę ustanowionemu kuratorowi udzieli, lub innego obrońcę sobie obrali, i sąd ten o tem uwiadomili w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swej opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisać by musieli.

Przemyśl dnia 14. grudnia 1870.

(111 3—3) **E d y k t.**

L. 59549. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Teofila Trojanowska wniosła przeciw swemu mężowi Władysławowi Trojanowskiemu dnia 31. maja 1870 do l. 28755 pozew o rozdział od stołu i łoża, i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego do poczynienia tym małżonkom przedstawień w myśl § 104 i 105 ustawy cyw. i ustawy z dnia 31. grudnia 1868 Nr. 3 dz. pr. z r. 1869 termina na dzień 23. stycznia, 31. stycznia i 8. lutego 1871, każdą razą o godzinie 4tej z południa ustanowione zostały.

Ponieważ miejsce pobytu Władysława Trojanowskiego jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż i na jego koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dra. Malego z zastępstwem przez p. adwokata Dra. Gregorowicza kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle postanowienia dekr. nadw. z dnia 23 sierpnia 1819 l. 1595 Zb. u. s. przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne środki obrony ustanowionemu zastępcy udzielił lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. grudnia 1870.

(90) **O g ł o s z e n i e.**

L. 59. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. Sąd krajowy w sprawach karnych we Lwowie, na wniosek c. k Prokuratoryi Państwa na podstawie §. 8. post. prasowego z dnia 17. grudnia 1862. r. nr. 7. Dz. ust. p. orzeka, że umieszczony w nr. 300 czasopisma „Dziennik Lwowski" z dnia 30. grudnia 1870. artykuł pod napisem: „Nieprawne postępowanie władz" w treści swej zawiera istotę czynu wykroczenia z §. 300 ust. kar., że zarządzona konfiskata tego numeru Dziennika Lwowskiego za usprawiedliwioną się uznaje, i że z tego powodu rozpowszechnienie nr 300 tego czasopisma w krajach w Radzie Państwa reprezentowanych się zakazuje, a zabrane eksemplarze zniszczone być mają

Co się niniejszem do publicznej podaje wiadomości

Z c. k Sądu krajowego w spraw. karnych.

Lwów dnia 5. stycznia 1871.

3. 95. **Kundmachung.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft auf Grund des §. 8 des Preßverfahrens vom 17. Dezember 1862 Nr 7 des Reichs-Gesetzblattes zu Recht erkannt.

Der im Zeitungsblatte Nr. 300 der Zeitschrift „Dziennik Lwowski" vom 30. Dezember 1870 abgedruckte Artikel unter der Aufschrift: „Nieprawne postępowanie władz" enthalte seinem Inhalte nach den Thatbestand des im § 300 des R Gbl.. vorgesehenen Vorgehens gegen öffentliche Ruhe und Ordnung, es wird daher die erfolgte Beschlagname dieses Zeitungsblattes für gerechtfertiget erklärt, und Weiterverbreitung desselben für den ganzen Umfang der im Reichsrathe zu Wien vertretenen Länder verboten.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Landesgericht in Strafsachen.

Lemberg am 5. Jänner 1871.

(112 1—3) **E d y k t.**

L. 14351. C. k. sąd deleg. miejs. w Tarnowie obwieszcza niniejszem, iż w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 18. listopada 1870 l. 15244 zarządza się w celu zaspokojenia wierzytelności wekslowej Efroima Stieglitza w kwocie 30 złr. w. a. z 6% odsetkami od dnia 24. sierpnia 1866, kosztami sądowemi i egzekucyjnemi w kwocie 2 złr. 34. kr., 2 złr. 59 kr., 8 złr. 18 kr., 3 złr. 12 kr., 2 zlr. 4 kr., 8 złr. 80 kr., 3 złr. 42 kr. przyznanemi, ekzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę realności dłużnika Pawła Tatarczuka własnej, w Odporyszowie pod nr. 56, resp. 53 położonej i osobnego ciała tabularnego niestanowiącej, a w protokole z d. 18. listopada 1868 egzekucyjnie opisanej, a na dniu 20. stycznia 1870 oszacowanej.

Licytacya ta odbędzie się w tut. sądzie w trzech terminach, a mianowicie w dniu 6. lutego 1871, w dniu 6. marca 1871 i w dniu 3. kwietnia 1871 każdą razą o godz. 10. przed południem a to pod następującemi warunkami:

I. Jako cenę wywołaną rzeczonej realności, składającej się z domu mieszkalnego, stodoły i z pola ornego około 4 morgi wynoszącego oznacza się wartość szacunkową tejże w kwocie 132 złr. w. a. za którą to cenę lub za wyższą na pierwszym i drugim terminie, na trzecim zaś nawet niżej tej ceny powyższa realność sprzedaną zostanie.

II. Każdy chęć kupna mający winien jest 10% oznaczonej ceny wywoławczej tj. kwotę 13. złr. 20 kr. w gotówce jako wadyum do rąk dotyczącego komisarza sądowego przed rozpoczęciem licytacyi złożyć, które to wadyum po odbyciu licytacyi nie nabywającym licytantom zaraz zwróconem zostanie.

III. Nabywca tej realności obowiązany będzie w dniach 30 po prawomocności uchwały, akt licytacyi do wiadomości sądowej przyjmującej, jedną trzecią część ceny kupna, w którą to kwotę złożone wadyum wliczyć sobie jest upoważniony, do depozytu sądowego w gotówce złożyć.

IV. Po złożeniu drugich dwóch trzecich części resztującej ceny kupna, która to suma również w dniach 30. od dnia złożenia pierwszej trzeciej części licząc, w gotówce spłaconą być ma, otrzyma nabywca dekret własności, i zostanie w fizyczne posiadanie nabytej realności, wprowadzony.

Resztę warunków można przejrzeć lub podnieść w odpisie w tut. sądowej registraturze.

Tarnów d. 30. grudnia 1870.

(115 1—3) **E d y k t.**

L. 16411. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy z miejsca pobytu niewiadomemu Ferdynandowi Eder niniejszym edyktem wiadomo czyni, że na podanie Hindy Weinberger z dnia 29. grudnia 1870 do l. 16411 przeciw niemu pod dniem dzisiejszym na podstawie wekslu w prawnej formie wystawionego z daty Jagielnica 4. kwietnia 1870 względem zaplacenia sumy wekslowej 3340 zł. w. a. z odsetkami po 6proc. od dnia 2 listopada 1870 i kosztami sądowemi 11 zł. 37 kr. w. a. nakaz zapłaty wydanym i do rąk ustanowionego dla niego kuratora pana adwokata Dra. Kwiatkowskiego doręczonym został.

Jest tedy rzeczą p. Ferdynanda Edera, jeżeliby przeciw wydanemu nakazowi zapłaty zarzuty wnieść chciał, ustanowionemu kuratorowi wcześnie informacyę udzielić lub innego zastępcę obrać i o tem sąd ten uwiadomić, inaczej bowiem złe skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące samemu sobie będzie przypisać miał

Stanisławów, dnia 4. stycznia 1871.

(116 1—3) **Edikt.**

Z. 236. Vom k. k. Kreisgerichte zu Stanisławów wird bekannt gemacht, es sei über das gesammte, wo immer befindliche, bewegliche, so wie über das, in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 25. Dezember 1868 R. Gbl. 1869. Nr 1 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen der Mariem Dwora Lemport, Schnittwaarenhändlerin sub Nr. 5 2/4 in Stanislau der Concurs eröffnet worden.

Zur Leitung desselben wurde der k. k Kreisgerichts-Adjunct Aleksander Hordyński und als einstwilliger Masseverwalter Hr Abraham Halpern, Inhaber des Wechsels- und Commissions- und Speditions-Geschäftes gleicher Firma in Stanisławów bestimmt.

Alle diejenigen, welche gegen Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, innerhalb 60 Tagen, vom Tage der Kundmachung dieses Edictes an, bei diesem k. k Kreisgerichte nach Vorschrift der Konkursordnung, zur Vermeidung der in derselben angedrohten Nachtheile, zur Anmeldung, und bei der Tagfahrt, welche auf den 13. März 1871, Vormittags 10 Uhr bestimmt wird, zur Liquidirung und zur Rangbestimmung zu bringen.

Diese oben bestimmte Tagfahrt wird auch als Vergleichstagfahrt im Sinne des § 68 der Com. Ordg. anberaumt.

Den bei dieser allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern, steht das Recht zu durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters, seines Stellvertreters, der Mitglieder des Gläubigerausschußes, welche bis dahin im Amte waren, andere Personen ihrer Vertraunng, entgiltig zu berufen.

Vorläufig wird zur Bestättigung des vom Gerichte bestellten oder Ernennung eines anderen Masseverwalters und Stellvertreters desselben und zur Wahl eines Gläubigerausschusses eine Tagfahrt auf den 23. Jänner 1871 Vormittags 10 Uhr anberaumt, zu welcher die Gläubiger unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Beiege zu erscheinen vorgeladen werden.

Zugleich wird den Gläubigern, welche nicht in Stanisławów oder im Sprengel des hiesigen Bezirksgerichtes wohnen, erinnert, daß sie nach §. 111 der K. O. einen hierorts wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten nahmhaft zu machen haben, widrigens über Antrag des Konkurskommissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Kurator für sie bestellt werden würde.

Die weiteteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Konkursverfahrens werden durch das Amtsblatt der Lembergrr Zeitung bekannt gegeben werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes Stanisławów den 9. Jänner 1871.

(117 1—3) **E d y k t.**

L. 16621. Wzywamy posiadacza kwitu depozytowego przez kasę zbiorową Tarnowską z dnia 20. lipca 1837 wydanego na kwotę 38 zł. m. k. przez p. Kajetana Hupkę jako dzierżawcę folwarku Wenecya do dóbr Przecławia należącego w tejże kasie w dniu 20. lipca 1837 do art 2511. tytułem kaucyi złożonej, opiewającego, aby w przeciągu roku od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej" takowy do tutejszego sądu złożył, w przeciwnym bowiem razie tenże kwit za umorzony i pozbawiony wszelkiego prawnego waloru uznanym będzie; oraz wzywamy wszystkich, którzyby z tytułu rzeczonego kwitu jakiekolwiek prawa sobie rościli, aby się w tymże samym czasie do tutejszego sądu zgłosili, ile że w razie nieuczynienia tego, prawa ich z tegoż kwitu za zgasle uznanemi będą.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów d. 23. grudnia 1870.

(118 1—3) **E d y k t.**

L. 29250. Ces. król. sąd krajowy wzywa posiadaczy kuponów od obligacyj indemnizacyjnych dawnege okręgu krakowskiego nr 1501, 1677 po 500 złr. na dzień 13. maja 1866 zapadłych, a wedle podania zgubionych, aby takowe c. k. sądowi w przeciągu 1. roku 6. tygodni i 3 dni, licząc od dnia ostatniego umieszczenia edyktu w „Gazecie lwowskiej", przedłożyli, inaczej takowe po po bezskutecznym upływie tego terminu amortyzowane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 6. sierpnia 1870.

(119 1—3) **E d y k t.**

L. 56362. Lwowski c. k. sąd krajowy, na skutek prosby Edwarda Raciborskiego do l. 56362 o wykazanie, że prenotacya sumy 525 złr. a. w. na rzecz Schmula Barona w stanie biernym dóbr Czortowca dolnego n. 207 on. uskuteczniona jest usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia zostaje — dla interesowanego w tej sprawie Jury Rosenwasser z miejsca pobytu niewiadomege celem przestrzegania tegoż praw pana adwokata krajowego dra. Semilskiego z zastępstwem pana adwokata krajowego dra. Goreckiego kuratorem dla tegoż zamianował — i o tem go niniejszym edyktem zawiadamia z tem, że równocześnie wydaną uchwałę postanowionemu kuratorowi doręcza.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 26 listopada 1870.

(120 1—3) **E d y k t.**

L. 43854. C. k. sąd krajowy we Lwowie postanawia z miejsca pobytu niewiadomemu p. Andrzejowi hrab. Łosiowi rotmistrzowi celem doręczenia mu wyroku z 24. kwietnia 1869 l. 5666 P. przez były sąd wojskowy w sprawie z Aronem Półturakiem o 1650 zł. w. a. wydanego p. adwokata Dra. Edwarda Hofmana kuratorem a p. adw. Dra. Karola Malego zastępcą i o tem p. Andrzeja hr. Łosia z miejsca pobytu niewiadomego uwiadamia niniejszym edyktem z zawezwaniem, by ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielił lub sądowi innego zastępcę wymienił, inaczej sam sobie szkodliwe skutki przypisać zechce.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 22 października 1870.

(121 1—3) **E d y k t.**

L. 39896. C. k. sąd krajowy wzywa posiadaczy obligacyj indemnizacyjnych, okręgu administracyjnego Krakowskiego jako kaucya służbowa Karola Armatowicza winkulowanych, a wedle alegatu podania zgubionych Nr. 5208 z 1go listopada 1853 5% na 100 zł. i Nr. 12464 z 1. listopada 1853 5% na 100 złr. m. k., aby takowe sądowi w przeciągu roku 6 tygodni i 3 dni przedłożyli, inaczej po bezskutecznym upływie tego terminu amortyzowane będą.

Od c. k sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. październaika 1870.

(123 1—3) **K o n k u r s.**

L. 18-Pr. Do obsadzenia posady woźnego przy c. k. sądzie powiatowym w Borszczowie z płacą roczną 250 zł. i ubiorem połączonej, ogłasza się konkurs na cztery tygodnie, w przeciągu którego czasu prośby do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu podane być mają.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 10. stycznia 1871.

(125 1—3) **E d y k t.**

L. 1883. Przez c. k. sąd powiatowy w Drohobyczu czyni się wiadomem, iż dnia 17. stycznia 1851 zmarła w Drohobyczu Anastazya z Bilaków Lewacz bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Sąd tutejszy nieznając pobytu Teodora Lewacza, męża tejże w jednej czwartej części do dziedziczenia spadku z mocy prawa powołanego, wzywa tegoż nieobecnego, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosił się w tymże sądzie, inaczej w przeciwnym razie spadek byłby pertraktowany z zgłaszającą się spadkobierczynią prawną, a siostrę zmarłej i z kuratorem Jędrzejem Woźniak nieobecnemu postanowionym, który imieniem tegoż nieobecnego oświadczenie spadkowe wniósł.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 1. czerwca 1870.

(126 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5513. C. k. sąd powiatowy w Kozowie wiadomo czyni, że Jan Papuga, posiadacz gruntu i domu w Taurowie pod Nr. k. 131 uchwałą c. k. sądu obwodowego Złoczowa z dnia 16. listopada 1870 l. 9149 jako marnotrawca uznany, i że dla onegoż w skutek tego kurator w osobie Wgo. Dyonizego Trzeciaka dzierzawcy i posiadacza realności w Taurowie ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kozowa, dnia 5. grudnia 1870.

(127 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5347. C. k. sąd powiatowy w Przeworsku podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na podstawie prawomocnego wyroku z dnia 8. lipca 1869 do l 2834, tudzież tutejszo-sądowych rezolucyj z dnia 17. maja 1870 l. 1952 i 29. października 1870 l. 3645 celem zaspokojenia sumy 142 zł. 12 1/2 kr. w. a. wraz z procentami po 6% od d. 8. maja 1868 wraz z kosztami sporu w ilości 7 zł. 14 kr., kosztami egzekucyi 2 zł. 87 kr, 5 zł. 67 kr., 2 zł. 99 1/2 i 7 zł. 68 kr. w. a., oraz obecnie w ilości 3 zł. 87 kr. w. a przyznającemi się kosztami, dozwala na egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod Nr. 75 rep. 115 w Rozborzu położonej, pod dniem 5. marca b. r. opisowo zajętej, na dniu 12. lipca 1870 oszacowanej, a własność dłużnika Franciszka Maczugi będącej, na rzecz egzekucyę popierającego Leisora Reichera prawonabywcy Katarzyny Sliwy i wyznacza do tego celu trzy termina licytacyjne: na dzień 6. lutego, 20. lutego i 6go marca 1871, każdą razą o godzinie 10. zrana na miejscu w Rozborzu z tym dodatkiem, że realność rzeczona na pierwszych dwóch terminah tylko powyżej ceny, zaś na trzecim terminie także i poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotówkę sprzedaną zostanie.

O czem się chęć kupna mających zawiadamia z tą wzmianką, iż warunki licytacyjne w tutejszym sądzie każdego czasu przejrzeć sobie mogą, oraz do licytacyj w potrzebne wadyum zaopatrzyć się winni.

Przeworsk, dnia 17. grudnia 1870.

(75 2—3) **E d y k t.**

L. 12051. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomych Teresę z Wąsowiczów Zarembinę, Wawrzyńca czyli Laurencyusza Witkowskiego, Ignacego Parisa, Antoniego Iżyckiego, lub w razie ich śmierci nieznanych ich spadkobierców, dalej nieobjętą masę spadkową Ignacego Iżyckiego, Józefa Zarębę, Piotra Kłodowskiego i Rozalię z Linowskich Kłodowską, właściwie zaś tychże z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, że p. Dr. Kornel Lewicki przeciw tymże pozew o ekstabulacye ze stanu biernego dóbr Zahuty sum 10000 złp., 10000 złp. i 2000 złp. dom. 78. pag. 340, n. 4. on. hipotekowanych z pozycyami odnośnemi i nadciężarami wniósł, w skutek czego uchwałą z dnia 14go grudnia 1870 do l. 12051 do ustnego postępowania termin na dzień 31. stycznia 1871 — 10tą godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym i dla powyż wymienionych pozwanych kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Skałkowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Łużeckiego ustanowiony został, z którym wytoczony spór według ustawy cywiln. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wyżej wymienionym pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta i informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielili lnb innego obrońcę sobie obrali i sąd o tem uwiadomili, w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swej opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Przemyśl, dnia 14. grudnia 1870.

(86 2—3) **E d y k t.**

L. 12064. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem Barbarę Viffrei czyli Barbarę Viffrej 2. Eybik z życia i miejsca pobytu niewiadomą lub jej domiemanych również z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkoberców: Franciszkę Engelshoffen czyli Engelshoffer zamężnej Hartenfeld, i jej dzieci Ferdynandę, Aloizę, Johannę i Franciszkę Hartenfeldów tudzież, Karola, Józefa i Rudolfa Hartenfeldów że p. dr. Kornel Lewicki przeciw tymże pozew o eliminowanie z ceny kupna dóbr Hoszow z przyległ. sum 1000 duk. i 300 duk. ces. tabellą kollokacyjną z dnia 22/5 1833 l. 3911 na VIII dla Barbary Viffrei kolokowanych wniósł w skutk czego uchwałą z dnia 14. grudnia 1870 do l. 12064 do ustnego postępowania termin na dzień 31. stycznia 1871, 10. godzinę przedpołudniem w sądzie tutejszym wyznaczonym i dla powyż wymienionych pozwanych kurator w osobie adwokata krajowego dra. Skałkowskiego z zastępstwem adwokata krajowego dra. Łużeckiego ustanowiony został, z którym wytoczony spór według ust. cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wyżej wymienionym pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta i informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali, i sąd ten o tem uwiadomili w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swej opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisać by musieli.

Przemyśl dnia 14. grudnia 1870.

(91 2—3) **Edykt.**

L. 26.994. C. k. Sąd powiatowy delegowany miejski Krakowski zawiadamia niniejszem pana Walentego Błaszczykiewicza, że przeciw niemu w dniu 24. września 1870. do l 20.116 w Sądzie tutejszym wniosła pozew Julianna Madejowna, o uznanie go ojcem jej nieślubnych dzieci: Ludwiki i Aleksandra Madejów, o zapłacenie kosztów choroby i połogu i alimentów zpn. o załatwieniu którego po uzupełnieniu takowego termin do rozprawy ustnej w Sądzie tutejszem na dzień 27. stycznia 1871 o godzinie 9tej rano wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto ustanowiono dla niego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego adwokata Dr. Rydzowskiego z dodaniem mu zastępcy w osobie tutejszego adwokata Dr. Altha, z którym spór wytoczony wedle ustawy sądowej w Galicyi obowiązującej przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zatem pozwanego, aby na powyższym terminie albo sam stanął albo potrzebne dokumenta ustanowionemu dlań kuratorowi udzielił, albo innego obrońcę sobie wybrał i o tem Sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać musiał.

Kraków dnia 2. stycznia 1871.

(92 2—3) **Edykt.**

L. 2284 cyw.-IV. 4045. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do wiadomości, że Jan Szeląg zmarł dnia 31. stycznia 1845 w Podłężu bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ pobyt jego syna Kazimierza Szeląga nie jest wiadomy, przeto wzywa się go. ażeby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się do sądu i złożył oświadczenie spadkowe. W przeciwnym razie spadek będzie pertraktowany ze spadkobiercami zgłaszającemi się i z kuratorem dla niego w osobie Franciszka Nowaka w Podłężu ustanowionym.

Niepołomice, dnia 25. listopada 1870.

(93 2—3) **Edykt.**

L. 64164. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia p. Józefa Tischa z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż na prośbę galicyjskiego Banku krajowego wydano przeciw niemu pod dniem dzisiejszym do l 64164 nakaz zapłaty sumy wekslowej 525 zł. w. a z przyn., który to nakaz ustanowionemu dla nieobecnego kuratorowi p. adwokatowi Waldmanowi doręczonym zostaje.

Lwów, dnia 21. grudnia 1870.

(95 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2737. C. k. sąd powiatowy w Makowie wiadomo czyni, że na mocy ugody sądowej z dnia 24. listopada 1869 do l. 2797 dozwoloną została w celu zaspokojenia wywalczonej przez Wojciecha Makosia resztującej kwoty 136 zł. w a. wraz z 6proc. odsetkami od kapitału 200 zł. w. a. od 24. listopada 1869 aż do dnia zapłaty bieżącemi, tudzież przyznanych kosztów 3 zł. 12 kr., 10 zł. 96 kr., 1 zł 5 kr., 8 zł. 16½ kr, tudzież kosztów obecnego podania w kwocie 4 zł. 13½ kr. w. a. przymusowa sprzedaż rzeczy Józefa Biskupa według protokołu z dnia 19go sierpnia 1870 do l. 1907 oszacowanych.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 27. stycznia, 28. lutego i 24. marca 1871 za każdą rażą o godzinie 10. zrana w Zawoji.

Warunki licytacyjne wolno w tutejszym c. k. sądzie przejrzeć lub w odpisie podnieść.

C. k. sąd powiatowy.

Maków dnia 15. grudnia 1870.

(104 2—3) **Edykt.**

L. 6314 C. k. Sąd obwodowy Nowo-Sądecki w skutek prośby Maryi Tokarowej, o uznanie jej małżonka Jana (Wania) Tokara za zmarłego w celu ponownego zawarcia ślubu małżeńskiego, wzywa wszystkich wiadomość mających o życiu lub śmierci Jana Tokara, gospodarza w Miliku, w powiecie Nowo-Sądeckim dawniej Krynickim osiadłego, który w r. 1855. na Węgry na robotę się udał i z tamtąd więcej nie wrócił, aby o tem c. k. Sądowi obwodowemu Nowo-Sądeckiemu lub kuratorowi Jana Tokara panu adwokatowi Dr. Olszewskiemu w trzech miesiącach donieśli.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Nowy-Sącz dnia 31. grudnia 1870.

(105 2—3) **Ogłoszenie.**

L 6825. Podaje się do powszechnej wiadomości ze w skutek odezwy c. k. Sądu obwodowego z dnia 28. września 1870 do l. 6480 celem ściągnienia na rzecz Rifki Koller sumy wekslowej 60 zł. wal. aust. z. p. n. odbędzie się w tutejszym Sądzie w trzech terminach t. j. 1. i 28. lutego i 20. marca 1871. każdocześnie o godzinie 10. zrana przymusowa sprzedaż realności pod 1.2 w Wierzbowcu położonej, do dłużnika Hrynia Bojczuka należącej ciało tabularne niestanowiącej z tym dodatkiem, że na dwóch pierwszych terminach realność ta tylko wyżej lub za cenę szacunkową 120 złr. w. a, przy trzecim terminie zaś za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie.

Chęć kupienia mający zechcą się w powyższych terminach tu w sądzie zgłosić. Dalsze warunki licytacyjne można każdego czasu w registraturze sądu tutejszego przeglądnąć.

C. k. Sąd powiatowy.

Kossów 12 Grudnia 1870.

(106 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1. Wydział Samborskiej Izby adwokatów podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na jej liście adwokatów wpisani są po dzień 1. stycznia 1871. roku:

I. z siedzibą w Samborze:

1. Dr. Teodor Szemelowski,
2. Dr. Leon Witz,
3. Dr. Karol Pawliński,
4. Dr. Bazyli Wołosiańskie,
5. Dr. Jakób Kohn,
6. Dr. Szymon Ehrlich.

II. z siedzibą w Drohobyczu:

1. Dr. Marek Wohllerner,
2. Dr. Władysław Wolski.

III. z siedzibą w Stryju:

1. Dr. Filipp Fruchtmann,
2. Dr. Anton Karchezy,
3. Dr. Hilarion Baczyński.

Sambor 7. stycznia 1871.

(107 2—3) **Edykt.**

L 57412. C. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Jakóba Ehrenreicha, że z powodu wiesionej pod dniem 9. listopada 1870 do l. 57412 prośby M. Oldroyd & Sons kupców w Dewsbsrgu przeciw Jakóbowi Ehrenreichowi o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 3248 zł. 50 kr. celem doręczenia wydanego nakazu zapłaty dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego p. adwokat Dr. Juliusz Kolischer z substytucyą p. adwokata Dra. Adolfa Rechena kuratorem został ustanowiony.

Lwów, dnia 16. listopada 1870.

(108 2—3) **Edykt.**

L. 7887. C. k. sąd powiatowy dla okolic miasta Lwowa w sprawach obywatelskich Sek. II. czyni niniejszem wiadomo, iż realność pod l. 7 w Persenkówce położona, 9 morgów 1000 kwadr. sążni zawierająca, własność Berla czyli Bernarda Schellera stanowiącą w drodze publicznej licytacyi na dniu 3 lutego, 3. i 30. marca 1871 tu w sądzie więcej dającemu sprzedaną będzie, a to w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 1200 zł. lub wyżej takowej, zaś w trzecim terminie i niżej takowej, jednakże nie niżej 800 zł. w a i że chęć kupienia mający do rąk komisyi licytacyjnej zakład w ilości 120 zł. w. a. w gotówce albo w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego stanowego lub c. k. uprz Zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami niezapadłemi, a to według kursu w ostatniej Gazecie lwowskiej ogłoszonego, złożyć ma.

O czem chęć kupienia mających, tudzież wszystkich wierzycieli, którzyby po dzień dzisiejszy do księgi gruntowej weszli, lub którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła, ustanawiając dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dra. Semilskiego zawiadamia się z tym, że im wolno jest wyciąg z księgi gruntowej, akt opisania i oszacowania realności w mowie będącej, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tusądowej registraturze wglądnąć.

Lwów, dnia 25. grudnia 1870.

(110 2—3) **Konkurs.**

L. 36. Przy zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie opróżnioną została posada oficyała z roczną płacą 600 zł. z zapłatą na mieszkanie rocznych 120 zł. ordynaryą roczną 3 sążni twardego i 1. sążnia miękkiego 36 calowego drzewa łupanego i 12 funtów świec.

Ubiegający się o tę posadę lub ewentualnie o równą posadę z roczną płacą 500 zł. i dodatkami wyż wymienionymi wnieść mają podanie własnoręcznie pisane do c. k. dyrekcyi domu karnego przez władzę przełożoną najdalej do 7. lutego 1871 i wykazać oprócz wieku i stanu familii nabyte wykształcenie ogólne, doświadczenie w sprawach kancelaryjnych i rachunkowości, znajomość języków i innych umiejętności, niemniej dotychczasowe zatrudnienie.

C. k. Zarząd domu karnego we Lwowie.

Lwów dnia 10. stycznia 1871.

(113 2—3) **Ogłoszenie.**

L 1786. C. k, sąd powiatowy w Komarnie podaje do publicznej wiadomości, iż w celu zaspokojenia przez Mikołaja Pikasa i Fedka Juzycza przeciw Senkowi Malaryk wywalczonej kwoty 175 zł. w. a., kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwocie 4 zł. 47 kr., 2 zł. 87 kr., 5 zł. 20 kr., 2 zł. 7 kr., 8 zł. 16 kr. obecnych w kwocie 4 zł. 37 kr. w. a., egzekucyjna i publiczna sprzedaż żadnego ciała tabularnego niestanowiącej, opisanej i oszacowanej realności rustykalnej pod Nr. k. 19, Rep 44 w Podzwiazyńcu położonej, składającej się z chałupy, ogrodu i 4½ morga pola, razem w wartości 405 zł. w. a. w trzech terminach, a to na na dniu 27. marca 1871, 24 kwietnia i 22. maja 1871 w pierwszym i drugim terminie powyżej lub w cenie szacunkowej, w trzecim zaś i za później poniżej tej ceny, każdą razą w tutejszym sądzie o godzinie 10. rano odbędzie się. — Protokoła opisania i ocenienia tejże realności, tudzież warunki licytacyjne mogą być przejrzane w c. k. sądzie powiatowym w Komarnie, do której to sprzedaży chęć kupienia mających zaprasza się.

C. k. sąd powiatowy.

Komarno, dnia 30. listopada 1870.

(101 3—3) **Edict.**

Nr. 6522. Das k. k. Bezirksgericht in Brody hat in der Executionssache der Antonia Niedzielska 2. voto Wolanik wider Chane Glas dann die Erben der Ester Sperling ptd. 474 fl. s. N. G. in die öffentliche Feilbiethung der auf 965. fl. 50 kr. ö. w. geschätzten der exequirten Forderung zur Hypothek dienenden der Chane Glas und den Erben nach Ester Sperling gehörigen Realität sub tab. N. 147 in Folwarki wielkie gewilliget.

Zur Vernahme dieser Veräußerung wurde der 1. Termin auf den 23. Jänner 1871 der 2. Termin auf den 6. Februar und der 3. Termin auf den 27. Februar 1871 jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsgebäude angeordnet.

Die ausgebothene Realität wird erst beim 3. Termine auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Der Schätzungsakt, der Grundbuchstand und die Lizitations-Bedingnisse können beim Gerichte eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht

Brody 18 November 1870.

(100) **Ogłoszenie.**

L. 90. Ck. sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd handlowy podaje do wiadomości, że dnia dzisiejszego do rejestru dla Firm spółkowych co do jawnej spółki handlowej pod firmą: „Dom komisowy Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu dr. Kaczkowski, A. Jakubowski“ w Tarnowie istniejącej następujące zmiany wpisane zostały:

Andrzej Antoni 2. im. Jakubowski z dniem ostatniego grudnia 1870 z spółki wystąpił; z dniem 1. stycznia 1871 zaś Stanisław Żaba prywatny w Tarnowie zamieszkały jako jawny spólnik do spółki przystąpił i wskutek tego firma tej spółki handlowej opiewa: „Dom komisowy Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu dr. Kaczkowski, S. Żaba“ i ta spółka tylko przez obydwóch wspólników dra. Karola Kaczkowskiego i Stanisława Żabę wspólnie zastępywaną będzie.

Tarnów dnia 5. stycznia 1871.

(103) **Spis** L. 4.

adwokatów w obrębie Izby adwokackiej krakowskiej urzędujących,

mianowicie:

I. w Krakowie:

1. Dr. Alth Alojzy,
2. „ Balko Antoni,
3. „ Biesiadecki Stanisław,
4. „ Geissler Adolf,
5. „ Jakubowski Faustyn,
6. „ Kański Mikołaj,
7. „ Kaufmann Józef,
8. „ Koczyński Michał,
9. „ Komar Herkulan,
10. „ Korecki Leon,
11. „ Kucharski Leona.
12. „ Machalski Maksymilian,
13. „ Markiewicz Władysław,
14. „ Mochnacki Józef,
15. „ Rapaport Arnold,
16. „ Rosenblat Joachim,
17. „ Rydzowski Jędrzej,
18. „ Samelsou Szymon,
19. Schaetzel Józef,
20. Dr. Schönborn Józef,
21. „ Starzewski Rudolf,
22. „ Szlachtowski Feliks,
23. „ Wilkosz Ferdynand,
23. „ Wyrobek Wacław,
25. „ Zyblikiewicz Mikołaj,

II. W Białej:

1. Dr. Daniel Hermann,
2. „ Ehrler Wacław Karol,
3. „ Ehrler Jan,
4. „ Eisenberg Alojzy,

III. W Oświęcimie:

1. Dr Nowak Gustaw.

IV. W Kętach:

1. Dr. Chrzanowski Franciszek Ksawery.

V. W Wadowicach:

1. Dr. Krobicki Henryk.

(21 3—3) **Edykt.**

L. 4030. C k. Sąd powiatowy w Bochni niniejszym Edyktem wiadomo czyni, że pani Maryanna Kuczkiewiczowa przeciw masie spadkowej Stefana Maureza tudzież z imienia i miejsca pobytu niewiadomym wierzycielom lub prawonabywcom o wyextabulowanie ze stanu biernego domu pod l. k. 91/31 w Bochni kwoty 500 złr. w. a. na tym domu w Tom I. pag. 231. zahypotekowanej dnia 22. października 1870. L. 4030. pozew wniosła, i o pomoc sądową prosiła, w skutek którego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 21 marca 1871. o godzinie 9tej ustanowiony został

Ponieważ z imienia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli lub prawonabywców jest nieznane, zatem ck. sąd powiatowy do zastępywania takowych i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego ck. notaryusza Pana Serafińskiego kuratorem mianował z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszem więc edyktem wzywa się zapozwanych aby w należytym czasie osobiście się stawili, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem wszelkich prawnych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Bochnia 5 grudnia 1870.

Z drukarni E. Winiarza